

Skådespelarna Sofia Landström och Emil Grudemo El Hayek, till höger syns regissören Stina Kajaso och i bakgrunden syns Thomas Burström.

FOTO: ELIN LARSSON

Nya föreställningen – där döden utforskas med lek

SCEN. Den nya barnteaterföreställningen *Små Odöda* av Ögonblicksteatern utforskar döden, på ett lekfullt sätt. – Lite på samma sätt som man kan tänka sig barns logik när de leker och bestämmer "Nu leker vi det här", säger regissören Stina Kajaso.

Två barn har födelsedagskalas samtidigt, men på olika platser. De känner inte varandra men av en slump önskar de ändå samma sak. "Ingen mera död", och i precis samma stund föds en bebis någon helt annanstans.

Det är den sista bebisen. Men något står inte rätt till.

Små husdjur börjar växa och bli överdimensionerade, blommor blir vilda och stora som träd, en fjäril som flyger in i en fönsterruta krossar glaset. Bebisen måste ta reda på vad som hänt med världen, och tillsammans med publiken hitta ett sätt att stoppa det, innan den själv blir så gammal att kroppsdelarna trillar av.

Det är ramberättelsen för den nyskrivna barnteaterföreställningen *Små odöda* som har urpremiär på Ögonblicksteatern nu på fredag. Men även om det

finns en röd tråd genom föreställningen är det inte en linjär berättelse utan snarare en lek kring temat döden berättar regissören Stina Kajaso.

– Vi tar oss an temat döden från tusen olika håll och formen pendlar väldigt mycket mellan olika genrer. Det är scenkonst med allt vad det kan innebära.

Även i repetitionsarbetet har leken som form varit central och ensemblen beskriver det som att de närmast lekt fram scenlösningar kring manuset.

– Lite på samma sätt som man kan tänka sig barns logik när de leker och bestämmer "Nu leker vi det här", säger Stina Kajaso.

Sofia Landström som spelar barnet beskriver det som ett väldigt lustfyllt sätt att arbeta och skådespelarkollegorna Emil Grudemo El Hayek och Thomas Burström håller med.

– Det är som att vi lekt fram allting och plötsligt är det så vi gör. Det är ju egentligen helknäppt att ha ett sångnummer där jag ligger på en stol och sjunger men det blev så för att det var så vi gjorde det första gången och nu är det så vi gör, säger Thomas Burström som

Från vänster Emil Grudemo El Hayek, Sofia Landström, regissören Stina Kajaso och Thomas Burström (liggande) framför föreställningens portal.

även är musiker och kompositör.

Föreställningen kommer att turnera runt till olika skolor och spelas i lokaler som många gånger inte i huvudsak är tänkta för teater.

Därför har de medvetet gjort föreställningen och scenen så enkel som möjligt. Den spelas

i stort sätt i befintligt ljus och all scenografi är gjord i papper och publiken kommer att lotas mellan olika scenrum, vilket också bjuder in publiken att delta i leken.

– Det blir en naturlig interaktion samtidigt som det inte kräver någon prestation från publiken, det kräver din närvaro i stunden men du kan välja hur

pass mycket du vill delta. Vi försöker sätta tydliga ramar från start och välkomna publiken in i rummet så att de ska känna sig trygga i att de blir guidade av någon och förhoppningsvis öppnar vi då upp för att man ska kunna leka innanför de ramarna, säger Stina Kajaso.

ELIN LARSSON